

KERSTMIS

“Wat kinderen bijzonder siert, is hun oorspronkelijkheid”: zo luidt een citaat van dichter Hans Bouma. Kinderen herbeginnen inderdaad bij de oorsprong. Alles doen ze opnieuw, zoals het ooit is begonnen: kijken, eten, lachen, spreken, huilen, lopen, dansen, dromen, tekenen, vrienden maken, boos zijn. In ieder kind herbegint het leven van voren af aan. Daarom doen kinderen soms gekke dingen. Ze lachen naar iemand die ze nog niet kennen. Ze dansen in de gang van een ziekenhuis. Ze wenen hoewel alle geschenkjes zijn uitgedeeld. Ze tekenen gezichten met veel te grote ogen, mond en oren. Ze zwaaien naar de wolken en spreken met de vogels. Ze kijken niet naar de klok en vergeten de dagen van de week. Ze lopen liefst op blote voeten. Zijn dat gekke dingen? Voor volwassenen wel, voor kinderen niet. Hun gekke kuren horen bij hun oorspronkelijkheid. Daar is alles nog eenvoudig en spontaan. Het siert hen.

Op volwassenen weegt vaak een gebrek aan oorspronkelijkheid. Wat weegt dan vaak op ons, volwassenen? Juist het omgekeerde: een gebrek aan oorspronkelijkheid. Soms ontzinkt ons de moed om de krant te lezen of het journaal te bekijken. We hebben het al zo vaak gezien en gehoord: dezelfde gezichten, dezelfde toespraken, dezelfde kiesbeloften, dezelfde onmacht om problemen op te lossen, dezelfde oorlogen die blijven duren, dezelfde vluchtelingen die blijven aankloppen, dezelfde armoede die blijft toenemen, dezelfde mooie woorden om geen moedige beslissingen te nemen, dezelfde internationale conferenties met amper resultaat. En wanneer een land uit de groep stapt of iemand ergens de verkiezingen wint, hebben we het gevoel dat ook daar geen oorspronkelijkheid te vinden is, geen nieuwe verbinding, geen nieuwe inspiratie. Op onze samenleving drukt een dikke korst van trieste herhaling en berusting. Waar vinden we vandaag nog echte oorspronkelijkheid?

God stelde een verrassend nieuwe daad van oorspronkelijkheid. Met Kerstmis vieren we de geboorte van een kind. Opnieuw zullen we beluisteren hoe Jezus ter wereld kwam: midden de nacht, in een stal, begroet door herders en omgeven door engelen, die zongen van vrede. Wat gebeurde te Bethlehem met de geboorte van Jezus was iets geheel nieuws. Toen stelde God een verrassend nieuwe daad van oorspronkelijkheid. Jezus was niet zomaar een kind. Hij was Gods kind in de volste betekenis van het woord. Hij kwam uit het hart en de liefde van God zelf. Hij was Gods mensgeworden Woord. Met het kind dat Maria in haar handen hield, kon het menselijk leven herbeginnen, van voren af aan, zoals God het altijd al had gezien en verlangd.

Met de geboorte van Jezus brak God doorheen de dikke korst die rust op onze wereld en ons leven. Hij liet een nieuwe mens opstaan, recht uit zijn eigen oorspronkelijkheid. Jezus herbegon het leven van voren af aan. Als ieder kind kon en moest Hij inderdaad opnieuw beginnen. Maar Hij ging een stap verder. Hij behield zijn oorspronkelijkheid. Ook later als volwassene. Dat was duidelijk aan Hem te merken. Hij noemde God zijn Vader. Hij wilde geen bezit of geld. Hij weerstond Schriftgeleerden en Farizeeën. Hij genas zieken. Hij vergaf zonden. Hij ging met zondaars aan tafel. Hij was geweldloos. Hij bad in de nacht. Zijn ja was ja, zijn neen was neen. Hij liet zich veroordelen en kruisigen. Gekke kuren vonden velen dat. Ze hebben Jezus erop afgerekend. Wie Kerstmis viert, is gewaarschuwd. “Wat kinderen bijzonder siert, is hun oorspronkelijkheid”: het sierde ook Jezus, tot het laatst. Hij was en bleef helemaal oorspronkelijk, zoals God is. Ik hoop dat je met Kerstmis, in de buurt van de kerststal, iets van die oorspronkelijkheid mag gewaar worden.

Mgr. Johan Bonny

In deze nacht
waarop ontelbaren samenstromen
in kerken en kapellen
om de geboorte van Christus te herdenken,
tweeduizend jaar geleden,
denken maar weinigen aan de velen
die de naam van Jezus, de Gezalfde
niet kunnen aanhoren:
de ontelbaren in de geschiedenis
aan wie in naam van de Verlosser
van de mensheid onrecht is aangedaan,
die vervolgd, gemarteld en gedood zijn.

In deze nacht dienen juist zij
bij hun naam genoemd te worden,
die geleden hebben
onder de Naam van de Zaligmaker,
omdat ze meer onheil en geweld
ondervonden dan heil en bevrijding.

In deze nacht blijven er mensen thuis
of weten zich geen raad met zichzelf,
omdat zij door de gemeente van Jezus Christus
verwaarloosd, miskend, afgeschreven,
in de kou gezet zijn,
vanwege hun leven,
dat niet aanvaard wordt.

Misschien kunnen we bidden
dat opnieuw onze harten worden geopend
voor al die mensen voor wie nu geen plaats is.

Misschien woont God wel het meeste bij hen.

Misschien zijn het opnieuw
de niet zo getelden
die zijn Licht zien.

Marinus van den Berg

Laten we kinderen blijven hoop geven in een wereld waar het goed is om te leven, en laten we ons blijvend inspanssen die wereld op school te realiseren in respect en door verdraagzaamheid. Geven we kinderen geloof en vertrouwen dat de wereld mooi en goed kan zijn. We helpen kinderen geloven in hun eigen kracht, hun eigen leer- en leefkracht. In de stal van Bethlehem heeft dit geloof ook de belofte van toekomst gekregen: elke mens is enig en uniek als kind van God. Het kerstgebeuren appelleert ons aan het beste van onszelf.

Dag herder,
jij die er nooit bij hoort,
jij die geen plaats hebt
in de stad,
in het samenleven.
Vroeger niet.
Vandaag ook niet.
Dag herder,
jij die scheef bekeken wordt
– hoe moet dat voelen? –
altijd gewantrouwd,
nog voor je iets
hebt gezegd of gedaan.

Dag herder,
soms wil ik je vragen
waarom je geen werk hebt,
geen diploma,
geen spaarpot
met een appeltje voor de dorst.
Waarom jij leeft
van dag op dag,
waarom jij zo anders bent
dan ik.

Maar ik zwijg,
want mijn vragen
zijn verwijten
in je ogen.
En in je ogen,
in je woorden,
je manier van zijn,
lees ik de vraag
waarom ik wel werk heb,
en jij niet.
Waarom ik wel vrienden heb
en jij niet.
Waarom ik wel studeren kon
en jij niet.
Ik zwijg dus maar,
en blijf liefst
een beetje uit je buurt.
Carlos Desoete

Een engel op bezoek
die onze beperking aanvoelt en begrijpt
en ons toefluistert:
ik blijf bij jou ook in moeilijke dagen.

Een herder op bezoek
die ons een lied leert
van verzet en strijd tegen pijn en ellende.

Een ster boven ons dak
die ons uitzicht wijst:
kijk goed: ook als het donkert,
zijn er nog lichtpunten.
Een wijze op bezoek
die ons nieuwe moed
en waardigheid schenkt:
zoek contact met lotgenoten,
leer de wereld het verhaal
van kwetsbaarheid en weerbaarheid.

Dat het ons tussen Kerst en Nieuwjaar
mag overkomen:
ontmoetingen met warmte en licht
Jean Paul Vermassen

Hoop tegen
beter weten in.
Riskeer meer
dan wat anderen 'veilig' vinden.
Zorg meer
dan wat anderen 'wijs' vinden.
Droom meer
dan wat anderen 'praktisch' vinden.
Verwacht meer
dan wat anderen voor 'mogelijk' achten.
Doe meer
dan je dacht dat je kan.
Deel meer
dan je dacht te kunnen missen.
Hoop
tegen beter weten in.

En wonderen van vrede
zullen leven en alles nieuw maken!
Jeanne Devos